МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

Кваліфікаційна робота бакалавра

на тему «Телевізійний жанр: мистецтво чи спосіб передачі інформації»

Виконала: студентка 4 курсу, групи 6.0611-ж
спеціальності С7 журналістика
освітньої програми «Журналістика»
Шкатула Д. І.
Керівник: к.соц.ком., доц. *Костюк Ю. В.*
Рецензент: к. філол. н., доц. *Романюк Н. В.*

Запоріжжя 2025

ЗМІСТ

Реферат…….....3
Завдання……..... 4
Вступ ……..... 6
Розділ 1. Теоретичні засади дослідження на тему «Телевізійний жанр: мистецтво чи спосіб передачі інформації»..... 8
1.1 Поняття телевізійної журналістики..... 8
1.2 Класифікація телевізійних жанрів..... 9
1.3 Телебачення як вид мистецтва..... 11
Розділ 2. Супровідна записка до творчого проєкту..... 15
2.1 Обґрунтування творчого проєкту..... 15
2.2 Цільова аудиторія та просування продукту..... 17
2.3 Формально-змістові характеристики..... 19
2.4 Особливості оформлення телевізійного проєкту..... 21
2.5 Технічне і програмне забезпечення..... 23
2.6 Зв’язок із творчим доробком (портфоліо)..... 25
Висновки..... 28
Список використаної літератури..... 30
Додаток Б. Список матеріалів портфоліо.....31
Декларація академічної доброчесності..... 32
Abstract..... 33

РЕФЕРАТ

Тема кваліфікаційної роботи: Телевізійний жанр: мистецтво чи спосіб передачі інформації

Обсяг основного тексту: 24

Кількість використаних джерел: 12

Мета роботи – дослідження телевізійних жанрів як форми мистецької діяльності, визначення їх впливу на сучасне медіа-мистецтво.

Для досягнення мети дослідження ми виконали такі **завдання**:

1) вивчення еволюції жанрів телевізійної журналістики;

2) взаємодія жанрів із художніми засобами;

3) визначення естетичної та комунікативної цінності тележурналістики

Об’єкт дослідження - є телевізійна журналістика.

Предмет дослідження – є телевізійні жанри.

Формально-змістові характеристики проєкту. Включають використання стандартних журналістських форм та технік, що збагачуються художніми елементами, як-от візуальний стиль, монтаж, музичне оформлення, драматургія сюжету та режисерські прийоми. Зв’язок телевізійних жанрів з мистецтвом проявляється у високому рівні естетичного осмислення журналістських матеріалів і їх здатності викликати емоційний відгук у глядача.

Ключові слова: телевізійні жанри, журналістика, мистецтво, медіа, естетика, творчість, телевізійний репортаж, інтерв'ю, документальний фільм, технології телевізійного виробництва, медіа-культура, творчий процес.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет журналістики
Кафедра журналістики
Рівень вищої освіти – бакалавр
Спеціальність С7 журналістика
Освітня програма «Журналістика»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Чернявська Л. В.

«27» травня 2025 року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ БАКАЛАВРА СТУДЕНТЦІ
Шкатулі Дар'ї Ігорівні

1. Тема роботи - «Телевізійний жанр: мистецтво чи спосіб передачі інформації» («Television Genre: Art or a Way of Transmitting Information»),
керівник роботи - Костюк Юрій Вікторович к. соц. ком. н., доц.,
затверджені наказом ЗНУ від «07» листопада 2024 року № 1781-С.
2. Строк подання студенткою роботи – 10 червня 2025 р.
3. Вихідні дані до роботи – праці таких дослідників: К. Демченко, О. Іванова, В. Камінська, О. Коваль, А. Кравченко, А. Кузьменко, О. Литвиненко, М. Луніна, Н. Малишева, М. Павленко, В. Прокопенко, І. Шустер.
4.Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити): 1) вивчення еволюції жанрів телевізійної журналістики; 2) взаємодія жанрів із художніми засобами; 3) визначення естетичної та комунікативної цінності тележурналістики.

5. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Завдання видав (дата і підпис)	Завдання прийняв (підпис)
Вступ	Костюк Ю. В., доц.	25.11.2024 р.	
1 розділ	Костюк Ю. В., доц.	09.01.2025 р.	
2 розділ	Костюк Ю. В., доц.	03.04.2025 р.	
Висновки і додатки	Костюк Ю. В., доц.	27.05.2025 р.	

6. Дата видачі завдання – 11 грудня 2024 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Скласти графік виконання роботи, визначити мету, завдання, об’єкт, предмет дослідження.	23.01.25	Виконано
2	Написати попередній варіант вступу і змісту. Дібрати наукову літературу, визначити емпіричні джерела.	22.02.25	Виконано
3	Опрацювати літературу, написати теоретичну частину, оформити список літератури	15.03.25	Виконано
4	Доробити творчий проєкт, скласти його опис та обґрунтування.	17.04.25	Виконано
5	Сформувати список творчого доробку, написати всі інші підрозділи практичної частини.	27.04.25	Виконано невчасно
6	Написати висновки і остаточний варіант вступу.	15.05.25	Виконано невчасно
7	Оформити всі додатки.	29.05.25	Виконано невчасно
8	Пройти рецензування. Здати роботу на нормоконтроль.	9.06.23	Виконано невчасно
9	Виправити недоліки оформлення і здати роботу на кафедру.	10.06.25	Виконано невчасно

Студентка _____ Д. І. Шкатула

Керівник роботи _____ Ю. В. Костюк

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер ___ ___ М. В. Чабаненко

ВСТУП

Телебачення, як один з основних засобів масової комунікації, має унікальну здатність створювати зображення реальності за допомогою технічних засобів. Це медіа-формат, який поєднує різноманітні інструменти та техніки, дозволяючи журналістам та режисерам передавати необхідну інформацію в наочній та доступній для широкої аудиторії формі. Завдяки використанню операторської майстерності та вербальних засобів комунікації, телевізійна журналістика здатна передавати важливі повідомлення, створюючи «ефект присутності» у глядачів, що забезпечує глибше сприйняття подій.

Водночас, однією з найважливіших складових телевізійного продукту є мистецтво відеомонтажу, яке дозволяє об'єднати всі елементи в єдиний аудіовізуальний твір. Важливим аспектом є те, що монтаж у телевізійних сюжетах має свої особливості, залежно від типу матеріалу. В інформаційних програмах монтаж використовує обмежений набір прийомів, однак із розвитком інфотейнменту на українському телебаченні все частіше з'являються специфічні методи, що дозволяють створювати нові образи чи ефекти. Саме ці нововведення роблять телевізійну журналістику більш динамічною та емоційно насиченою, що, у свою чергу, значно впливає на сприйняття аудиторією.

Актуальність теми дослідження. Зумовлена потребою в аналізі різних прийомів та технік відеомонтажу, які використовуються для створення образів реальності в телевізійних новинах та інших програмних форматах. Мистецтво відеомонтажу стало важливою складовою етапу пост-продакшн телевізійного виробництва, що дозволяє створювати інформативний, а інколи й художній ефект, необхідний для досягнення максимального впливу на глядача.

Мета роботи полягає у дослідженні телевізійних жанрів як виду мистецької діяльності, зокрема у вивченні використання засобів монтажу для створення образу реальності у телевізійних новинах. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні *завдання*:

1) вивчення еволюції жанрів телевізійної журналістики;

2) взаємодія жанрів із художніми засобами;

3) визначення естетичної та комунікативної цінності тележурналістики

Об'єктом дослідження є телевізійні сюжети як спосіб створення образу реальності на екрані.

Предметом дослідження є сучасні засоби телевізійного монтажу, що використовуються для формування реальності в інформаційних сюжетах.

Структура роботи включає реферат, вступ, два розділи, висновки, список використаної літератури. Обсяг основної роботи складає 24 сторінки, а список літератури включає 12 джерел.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ НА ТЕМУ «ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ЖАНР: МИСТЕЦТВО ЧИ СПОСІБ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ»

1.1 Поняття телевізійної журналістики

Телевізійна журналістика є однією з провідних галузей сучасної масової комунікації, що поєднує в собі як елементи традиційної журналістики, так і специфічні засоби візуального та аудіального відображення дійсності. Це особливий вид журналістської діяльності, головною метою якої є оперативне, достовірне та емоційно виразне донесення інформації до широкої аудиторії за допомогою технічних можливостей телебачення. Телевізійна журналістика відзначається комплексним характером, оскільки поєднує слово, зображення, звук, музику та інші засоби аудіовізуального впливу, що дозволяє не лише передавати факти, а й створювати певний емоційний настрій, формувати громадську думку, впливати на ціннісні орієнтири суспільства.

У науковому та професійному середовищі телевізійна журналістика розглядається як форма журналістської діяльності, що реалізується в телевізійному просторі шляхом створення і трансляції інформаційних, аналітичних, публіцистичних та художньо-публіцистичних матеріалів. Основними завданнями телевізійної журналістики є інформування громадськості про важливі події, їх об'єктивне та неупереджене висвітлення, формування суспільної свідомості, а також забезпечення зворотного зв’язку між владою і населенням. Важливою особливістю телевізійної журналістики є її візуальна природа, адже телебачення створює особливу інформаційну реальність, яка базується не лише на слові, а й на образі. Тому журналіст, який працює в цій сфері, повинен володіти навичками сценарного мислення, розумінням операторської та монтажної роботи, а також здатністю до ефективної комунікації перед камерою [10].

Телевізійна журналістика включає різноманітні жанрові форми, серед яких новини, репортаж, інтерв’ю, ток-шоу, документальні програми, аналітичні

огляди, авторські програми тощо. Кожен з цих жанрів має свої особливості подачі матеріалу, стильового оформлення та взаємодії з аудиторією. На відміну від друкованих чи радіожурналістських форматів, телевізійна журналістика має більшу експресивність, динамічність та емоційний вплив завдяки синтезу образу і звуку. У цьому контексті важливу роль відіграє принцип драматургії, який визначає логіку побудови телевізійного сюжету, ритм, темп, акценти і кульмінаційні моменти [8].

Сучасна телевізійна журналістика перебуває під впливом цифрових технологій, мультимедійної трансформації та процесів глобалізації. Зміна характеру споживання інформації, поява нових платформ (інтернет телебачення, стримінгові сервіси, соціальні мережі) суттєво впливають на принципи організації телевізійного виробництва та формати комунікації з глядачем. Незважаючи на конкуренцію з боку нових медіа, телебачення зберігає свою роль як одного з найвпливовіших засобів масової інформації, а телевізійна журналістика — як потужний інструмент формування суспільної думки, культури сприйняття та громадянської свідомості [1].

Телевізійна журналістика є складною і багатогранною системою, що поєднує журналістську етику, творчий підхід, технічні навички та аналітичне мислення. Вона виконує не лише інформаційну, а й соціальну, освітню, культурну та розважальну функції, що визначає її вагоме місце в структурі сучасного медіапростору.

1.2 Класифікація телевізійних жанрів

Класифікація телевізійних жанрів є одним із ключових аспектів дослідження телевізійної журналістики, оскільки вона дозволяє впорядкувати різноманітні форми подачі інформації, визначити їхні функціональні особливості, структурні ознаки та художньо-виражальні засоби. Телевізійний жанр — це сукупність сталих ознак змісту, структури, способів подачі матеріалу, які відповідають певним комунікативним цілям і очікуванням аудиторії. Жанрова система телебачення формується під впливом історичних, культурних, технічних

і соціальних чинників, що зумовлює її динамічний характер та схильність до еволюції. У науковому дискурсі існує кілька підходів до класифікації телевізійних жанрів, серед яких функціональний, структурний, тематичний та аудіовізуальний [6].

Згідно з функціональним підходом, телевізійні жанри поділяються на інформаційні, аналітичні, публіцистичні, художньо-публіцистичні, культурно-просвітницькі, розважальні та освітні. До інформаційних жанрів належать новини, інформаційні бюлетені, хроніки подій, які характеризуються лаконічністю, оперативністю, об’єктивністю та чіткою структурованістю. Вони спрямовані на донесення актуальної інформації про суспільно значущі події. Аналітичні жанри включають коментар, аналітичний огляд, розслідування, дискусійні програми. Їх мета — не лише передати факт, а й проаналізувати його причини, наслідки, контекст, висвітлити різні точки зору. Публіцистичні жанри (замітка, есе, нарис, репортаж) поєднують інформаційність з емоційністю, авторською оцінкою та художніми елементами. Художньо-публіцистичні жанри (телевізійні фільми, докудрами, художні документальні програми) акцентують на естетичному сприйнятті дійсності через реконструкцію подій, використання символіки, метафори, драматургії [2].

Розважальні жанри охоплюють ток-шоу, вікторини, ігрові шоу, музичні та гумористичні програми, мета яких — створення емоційного відгуку, дозвілля, релаксація глядача. До культурно-просвітницьких належать програми про мистецтво, науку, літературу, які сприяють підвищенню загального рівня культури та освіченості аудиторії. Освітні жанри орієнтовані на передачу знань, розвиток інтелектуальних здібностей, формування критичного мислення. Важливо відзначити, що сучасне телебачення демонструє тенденцію до жанрової гібридизації, що виявляється у поєднанні ознак різних жанрів у межах одного телевізійного продукту [7].

Структурно телевізійні жанри класифікуються за формою організації матеріалу. Наприклад, пряме включення, сюжет, інтерв’ю, стендап, коментар тощо — це елементи, які можуть функціонувати як окремі жанрові форми або як

складові більших жанрових утворень. Тематична класифікація передбачає поділ жанрів за тематикою, яку вони висвітлюють: політичні, економічні, культурні, соціальні, спортивні тощо. Аудіовізуальний підхід розглядає жанри з точки зору особливостей використання відео- та звукового ряду, монтажу, композиційних рішень, типу зображення (реалістичне, символічне, ігрове), що дозволяє виявити специфіку естетичного оформлення телевізійного продукту [4].

Узагальнюючи, можна стверджувати, що класифікація телевізійних жанрів є гнучкою системою, яка відображає багатогранність телевізійної журналістики як форми соціальної комунікації. Жанрове розмаїття забезпечує ефективне задоволення інформаційних, пізнавальних, естетичних і розважальних потреб суспільства, сприяє розвитку медіакультури, формуванню критичного мислення, підтриманню соціального діалогу та громадянської участі. Саме тому дослідження телевізійних жанрів є важливим напрямом як академічних студій, так і практичної медіаосвіти.

1.3 Телебачення як вид мистецтва

Телебачення як вид мистецтва посідає особливе місце в системі сучасної культури, поєднуючи у своїй структурі естетичні, комунікативні, інформаційні та технічні компоненти. Незважаючи на його першочергову функцію як засобу масової інформації, телебачення впродовж свого розвитку дедалі більше утверджується як повноцінне художнє явище, здатне створювати унікальні мистецькі образи, впливати на емоційну сферу особистості та формувати естетичні смаки суспільства. Його художня специфіка полягає в синтезі різних видів мистецтва — літератури, театру, кіно, музики, живопису, графіки, що відображається в складному поєднанні слова, зображення, звуку, ритму та композиції.

Як мистецтво, телебачення реалізується передусім у художньо публіцистичних, культурно-освітніх та розважальних формах, які мають на меті не лише передати інформацію, а й викликати у глядача естетичне переживання, спонукати до роздумів, формувати художній смак. Особливістю телевізійного

мистецтва є його масовість та інтерактивність, здатність миттєво реагувати на актуальні процеси й водночас подавати їх у художньо-образній формі. Завдяки цьому телебачення стає не лише каналом комунікації, а й простором для творчості, де журналіст, режисер, оператор, сценарист і актор виступають як художники, що створюють нову естетичну реальність [5].

Художня природа телебачення виявляється у використанні драматургії, монтажу, ритмічного структурування, візуальних і звукових ефектів, які виконують не лише технічну, а й художню функцію. Телебачення здатне передавати емоції через міміку, жести, інтонації, музичний супровід, колірну гаму, що у сукупності створює цілісний художній образ. Важливу роль у цьому процесі відіграє екранна мова — специфічна форма вираження, яка базується на поєднанні візуального і вербального, що відкриває нові можливості для художньої інтерпретації дійсності [9].

У контексті телебачення як мистецтва особливої ваги набувають телевізійні фільми, серіали, документальні стрічки, культурологічні передачі, мистецькі програми, що створюють художні образи, здатні не лише інформувати, а й зворушувати, надихати, змінювати уявлення про світ. Ці форми телевізійного мистецтва є своєрідним відображенням соціокультурної реальності, в якій закладено як національні традиції, так і універсальні гуманістичні цінності. Через телевізійне мистецтво відбувається трансляція культурної спадщини, осмислення суспільно важливих подій, етичних і філософських проблем, що дозволяє глядачеві долучатися до процесів духовного і культурного розвитку.

Особливість телебачення як мистецтва також полягає в його часовій природі. Телевізійний продукт розгортається у реальному часі або наближеному до нього, що забезпечує ефект присутності, залучення глядача до події, яка водночас є і мистецьким твором. Такий ефект досягається завдяки режисерському задуму, побудові композиції кадру, темпу подачі, музичному оформленню, що вимагає від творців телевізійного контенту високого рівня художньої майстерності та чутливості до глядацького сприйняття.

У контексті подальшого розвитку телевізійного мистецтва важливо враховувати вплив новітніх цифрових технологій, які суттєво змінюють характер телевізійної творчості, розширюючи її художні можливості та змінюючи способи взаємодії з глядачем. Застосування комп'ютерної графіки, віртуальної реальності, технологій доповненої реальності, інтерактивних елементів у телевізійному контенті дозволяє не лише вдосконалити візуальне оформлення програм, а й значною мірою впливає на художню структуру твору, створюючи нові форми естетичного впливу. Телебачення поступово трансформується із суто трансляційного медіа на мультимедійну платформу, де мистецтво поєднується з інноваціями, а глядач перетворюється із пасивного споживача на активного учасника художнього процесу. Це викликає необхідність переосмислення традиційних естетичних категорій і створення нових критеріїв для оцінки художньої цінності телевізійного продукту [11].

Також варто звернути увагу на соціокультурну функцію телебачення як мистецтва. Воно є потужним засобом масового естетичного виховання, здатним формувати світогляд, національну свідомість, морально-етичні орієнтири. Через художній образ телебачення транслює моделі поведінки, ідеали, стереотипи, моральні дилеми, що визначає його вагоме значення у процесах соціалізації індивіда та формування культурної картини світу. Зокрема, телевізійні художні серіали, фільми, публіцистичні передачі мають здатність не лише відображати реальність, а й впливати на її сприйняття, задавати культурні коди, ініціювати суспільні дискусії. У цьому сенсі телебачення як мистецтво виступає не лише дзеркалом дійсності, а й активним чинником її конструювання в суспільній свідомості.

Не менш важливою є і психологічна складова мистецтва телебачення. Завдяки аудіовізуальній природі та емоційній виразності телебачення здатне глибоко впливати на підсвідомість глядача, викликати сильні емоції, емпатію, співпереживання, формувати ставлення до певних подій, героїв, явищ. Емоційно-образна подача інформації, властива телевізійному мистецтву, дозволяє глядачеві не лише отримати знання, а й пережити їх через особистісне осмислення, що є

однією з ключових характеристик художнього досвіду. У цьому полягає особлива цінність телебачення як мистецтва в епоху надлишку інформації, коли саме здатність до емоційного та естетичного впливу забезпечує глибину сприйняття й осмислення змісту [12].

Телебачення як вид мистецтва також вирізняється своєю доступністю, що робить його одним із найдемократичніших видів художньої творчості. Воно не вимагає від глядача спеціальної підготовки або особливого рівня культурної обізнаності, натомість надає можливість широким верствам населення долучатися до мистецтва у зручний спосіб. Ця доступність водночас накладає на телевізійних митців особливу відповідальність за якість художнього контенту, за його відповідність високим естетичним та етичним стандартам. Відтак, телебачення як мистецтво покликане не лише відображати культурну реальність, а й активно сприяти її піднесенню, удосконаленню художніх смаків глядача, формуванню здатності до критичного та естетичного мислення [3].

Отже, телебачення як вид мистецтва є складним, багатогранним феноменом, що поєднує традиційні художні форми з інноваційними технологіями, виконує естетичну, виховну, культуротворчу та соціальну функції. Його мистецька сутність виявляється у здатності створювати глибокі художні образи, передавати емоційний зміст, формувати культурну ідентичність і водночас залишатися динамічним, відкритим до змін медіасередовищем. Саме завдяки цьому телебачення посідає важливе місце в сучасній системі мистецтв, продовжуючи розвиватися як форма культурної комунікації, художнього самовираження та естетичного впливу.

РОЗДІЛ 2
СУПРОВІДНА ЗАПИСКА ДО ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

2.1. Опис і обґрунтування творчого проєкту

Обґрунтування творчого проєкту на тему «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» передбачає глибоке осмислення природи телевізійної журналістики крізь призму її художньої сутності, а також аналіз жанрової системи телебачення як унікального інструменту мистецької комунікації у сучасному медіапросторі. Актуальність теми зумовлена стрімким розвитком телевізійної індустрії, розширенням її жанрових меж, інтеграцією різних видів мистецтва та зростанням ролі телебачення у формуванні естетичних смаків, суспільної свідомості та культурної ідентичності. У цьому контексті розгляд телевізійної журналістики не лише як інформаційної чи комунікативної, а й як мистецької діяльності набуває особливого теоретичного й практичного значення.

Телебачення у своїй суті є синтетичним видом мистецтва, що поєднує в собі елементи літератури, драматургії, музики, живопису, фотографії, театру та кіно, інтегруючи ці форми у нову художню цілісність завдяки специфічній мові екрану. Водночас телевізійна журналістика, як складова частина телебачення, виконує не лише інформаційну чи аналітичну функцію, а й мистецьку — вона творить естетично значущий продукт, що здатен не просто передати факти, а й осмислити їх, викликати емоційну реакцію, сприяти глибшому розумінню дійсності. Телевізійні жанри — такі як репортаж, інтерв’ю, аналітична програма, документальний фільм, есе, ток-шоу — є не лише структурними одиницями журналістського дискурсу, а й художніми формами, що мають свою специфіку, композицію, ритм, драматургію, образну систему та засоби вираження. У межах цих жанрів журналіст виступає не лише як носій інформації, а й як творець — автор, режисер, інтерпретатор, який працює з художнім образом реальності.

Основна ідея творчого проєкту полягає в розкритті жанрового потенціалу телевізійної журналістики як форми мистецтва, у висвітленні того, як

журналістські жанри на телебаченні виконують естетичну функцію, транслюючи художньо осмислений погляд на реальність. Проєкт передбачає теоретичне обґрунтування природи телевізійного жанру як художньої форми, аналіз специфіки окремих жанрів у їхньому мистецькому вимірі, а також практичне створення телевізійного продукту, що ілюструє концепцію жанрової журналістики як виду творчої діяльності. Такий підхід дозволяє подолати спрощене уявлення про телевізійну журналістику як про технічний чи суто комунікативний процес і розкрити її як форму художнього самовираження, здатну створювати естетично насичене та суспільно значуще медіаполе.

У процесі реалізації творчого проєкту акцент робиться на аналізі таких ключових характеристик, як художня структура телевізійного тексту, використання аудіовізуальних засобів для створення образу, авторська інтерпретація реальності, емоційний вплив на глядача, драматургія телевізійного висловлювання, взаємодія форми і змісту. Особлива увага приділяється феномену жанрової гібридизації, яка дозволяє поєднувати елементи кількох жанрів у межах одного телевізійного продукту, посилюючи його художню виразність і комунікативну ефективність. Таким чином, жанрова система телевізійної журналістики розглядається як динамічна, багаторівнева структура, що постійно оновлюється й адаптується до змін у соціальному, культурному та технологічному середовищі.

Обґрунтування творчого проєкту також передбачає звернення до практики: створення телевізійного сюжету або циклу програм, які демонструють, як у межах обраного жанру можна реалізувати мистецький підхід до подачі матеріалу. Такий практичний компонент дозволяє інтегрувати теоретичні знання з естетики, журналістики, режисури й операторської майстерності в реальний творчий процес, що підтверджує життєздатність і продуктивність концепції журналістського жанру як мистецької форми. У такий спосіб телевізійна журналістика постає як особливий вид творчості, що не лише інформує, а й надихає, виховує, збагачує культурне поле суспільства.

Обґрунтування творчого проєкту також передбачає звернення до практики: створення телевізійного сюжету або циклу програм, які демонструють, як у межах обраного жанру можна реалізувати мистецький підхід до подачі матеріалу. Такий практичний компонент дозволяє інтегрувати теоретичні знання з естетики, журналістики, режисури й операторської майстерності в реальний творчий процес, що підтверджує життєздатність і продуктивність концепції журналістського жанру як мистецької форми. У такий спосіб телевізійна журналістика постає як особливий вид творчості, що не лише інформує, а й надихає, виховує, збагачує культурне поле суспільства.

2.2 Цільова аудиторія та просування продукту

Визначення цільової аудиторії та стратегій просування творчого продукту на тему «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» є ключовим етапом у розробці та реалізації проєкту, що передбачає не лише створення якісного контенту, а й ефективну його презентацію у публічному просторі. Враховуючи багатошаровість теми, яка охоплює як мистецький, так і медіааналітичний аспекти, цільова аудиторія продукту визначається як достатньо широка, але водночас структурована за інтересами, освітнім рівнем і професійною належністю. Основною аудиторією є молодь віком від 16 до 25 років — учні старших класів, студенти закладів вищої освіти, особливо за спеціальностями журналістика, медіакомунікації, культурологія, режисура, акторське мистецтво, телерадіопродюсування. Ця категорія споживачів вирізняється відкритістю до нових ідей, активним інтересом до сучасних форм комунікації, високим рівнем залученості до цифрового медіасередовища, а отже, є найбільш сприйнятливою до інноваційного, креативного контенту з елементами художнього осмислення реальності.

Водночас вторинною, але не менш важливою аудиторією є фахівці у сфері журналістики, викладачі профільних дисциплін, працівники телебачення, культурні менеджери, а також широка глядацька спільнота, зацікавлена у якісному та змістовному телевізійному продукті, який поєднує інформативність

з художньою вартістю. Така аудиторія потребує не просто розважального контенту, а продукту з аналітичним, пізнавальним і естетичним наповненням. У цьому контексті важливою є гнучкість подачі інформації, доступність викладу складних ідей, використання актуальних тем, що відповідають суспільному запиту на глибше осмислення медіаресурсів.

Просування творчого продукту потребує комплексного підходу, що включає традиційні та цифрові канали комунікації. У сучасному медіасередовищі найбільш ефективними засобами просування є соціальні мережі (Instagram, TikTok, Facebook, YouTube), які дозволяють швидко поширити інформацію про продукт, залучити широку аудиторію, створити інтерактивне середовище обговорення. Важливим елементом є створення візуально привабливого промоконтенту — тизерів, трейлерів, афіш, коротких відеофрагментів, що ілюструють елементи творчого продукту. Використання елементів сторітелінгу, залучення інфлюенсерів з медійної або академічної сфери, організація прямих ефірів, інтерв'ю з авторами та учасниками проєкту також сприяють зростанню зацікавленості та активному залученню глядачів.

Окрім цифрових платформ, важливо інтегрувати продукт у професійне й освітнє середовище. Проведення публічних презентацій у закладах вищої освіти, участь у фестивалях студентських і документальних фільмів, тематичних конференціях, майстер-класах та круглих столах, присвячених питанням сучасної журналістики та телевізійного мистецтва, дозволяє не лише розширити аудиторію, а й забезпечити фахове визнання. Також доречною є співпраця з профільними ЗМІ, освітніми порталами, культурними інституціями, що сприятиме формуванню іміджу проєкту як значущого у професійному середовищі.

Значну роль у просуванні відіграє також формування власного бренду творчого продукту, що включає розробку єдиної візуальної стилістики, логотипу, слогану, які відображають його ідею та естетичну концепцію. Такий підхід дозволяє не лише вирізнити продукт серед аналогів, а й створити впізнаваний образ, що формує довіру та зацікавленість аудиторії. У перспективі можливе

створення окремої платформи або медіапроєкту, присвяченого популяризації телевізійних жанрів як форм мистецтва, що дасть змогу не лише просувати конкретний продукт, а й закласти основу для подальшого розвитку подібних ініціатив.

Визначення цільової аудиторії та стратегій просування є важливою складовою реалізації творчого проєкту, що дозволяє не лише донести ідеї до цільових споживачів, а й забезпечити культурну, естетичну та комунікативну ефективність телевізійного продукту. Саме завдяки продуманій і науково обґрунтованій моделі просування можна досягти максимально широкого суспільного резонансу та сприяти підвищенню статусу телевізійної журналістики як виду мистецької діяльності у сучасному медіапросторі.

2.3 Формально-змістові характеристики

Формально-змістові характеристики телевізійних жанрів журналістики як виду мистецької діяльності є важливим аспектом у розумінні художньо комунікативної природи телевізійного контенту, що поєднує інформативну та естетичну функції. Телебачення як медіаплатформа базується на синтезі різноманітних засобів виразності — вербальних, візуальних, звукових — і передбачає створення продукту, що водночас є джерелом знань і формою мистецького впливу. У цьому контексті телевізійна журналістика, попри свій первинно інформаційний характер, трансформується у художньо комунікативну систему, здатну до образного осмислення реальності. Її жанрова структура — це не лише сукупність типових форм подачі матеріалу, а й носій змістових, структурних і естетичних ознак, які визначають мистецьку природу телевізійного висловлювання.

Формальні характеристики телевізійних жанрів журналістики виявляються передусім у побудові структури, драматургії, композиції, ритміки, використанні візуальних і звукових елементів. Кожен жанр — від інформаційного повідомлення до документального фільму — має свої канонічні ознаки, які визначають логіку викладу, типізацію героїв, форму подачі фактів. Наприклад,

репортаж вирізняється оперативністю, прив'язкою до конкретної події, хронологічною структурою та безпосередністю сприйняття, тоді як документальний фільм має розгорнуту композицію, ідейну насиченість, складну образну систему, символічне навантаження. Формальні засоби — ракурси камери, монтажні прийоми, темпоритм, звуковий супровід, колірна палітра — не лише забезпечують візуальну виразність, а й виступають елементами художньої мови, що формує естетичну складову жанру.

Змістові характеристики телевізійних жанрів журналістики, розглядуваних у мистецькому вимірі, пов'язані з глибиною осмислення подій, образністю викладу, авторською позицією та концептуальною наповненістю матеріалу. У межах жанру телевізійна журналістика трансформує фактичний матеріал у художньо-інтерпретований зміст, у якому факт поєднується з оцінкою, емоцією, метафорою. Журналіст виступає не лише інформатором, а й художником слова, який через символічні, асоціативні, емпатійні механізми впливає на свідомість і почуття глядача. Таким чином, телевізійний жанр у журналістиці — це не лише тип мовлення, а спосіб художнього моделювання дійсності.

Особливу роль у формально-змістовому аспекті відіграє жанрова гнучкість і взаємопроникнення. Сучасне телебачення тяжіє до жанрової гібридизації, коли в одному продукті поєднуються ознаки кількох жанрів — наприклад, інтерв'ю та репортажу, есе та публіцистики, новинного повідомлення та аналітичного коментаря. Це відкриває ширші можливості для реалізації творчого потенціалу журналіста, створення більш виразних і глибоких художньо-комунікативних форм. Важливою є і наявність авторської позиції, яка в художньо орієнтованих жанрах (есе, телевізійна розповідь, аналітична програма) визначає не лише зміст, а й формальні прийоми реалізації задуму, зокрема стиль мови, побудову сюжету, образне наповнення.

Формально-змістові характеристики телевізійних жанрів журналістики, розглядуваних як вид мистецької діяльності, включають багатокомпонентну систему, що охоплює як структурні особливості подачі матеріалу, так і глибинні

семантичні шари змісту. Вони визначають жанр не лише як функціональну одиницю інформаційної системи, а як художню форму, що здатна до глибокого осмислення соціальної реальності, створення емоційно насиченого образу, естетичного впливу на глядача. У цьому контексті телевізійна журналістика постає як особливий тип естетично значущої діяльності, що органічно поєднує мистецтво і медіа, комунікацію та художність, факт і образ.

2.4 Особливості оформлення телевізійного проєкту

Особливості оформлення телевізійного проєкту на тему «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» зумовлені необхідністю гармонійного поєднання інформаційної насиченості з естетичною довершеністю, що вимагає врахування як журналістських стандартів, так і мистецьких засад візуально-комунікативної діяльності. Процес оформлення такого проєкту передбачає комплексне використання візуальних, аудіальних та текстових елементів, які забезпечують цілісність художньої концепції і сприяють ефективній передачі змісту через відповідні жанрові форми. Основним завданням оформлення є створення єдиного стилістичного простору, що втілює концепцію проєкту, підтримує жанрову специфіку телевізійних матеріалів і водночас відображає мистецьке бачення теми.

Однією з ключових особливостей оформлення є розробка візуальної айдентики проєкту, яка включає логотип, графічні елементи, шрифтові рішення, колірну палітру та композиційні принципи. Всі ці компоненти мають бути витримані в єдиній естетичній стилістиці, що відповідатиме тематиці проєкту і водночас підкреслюватиме його інноваційність та креативність. Вибір кольорів, зокрема, має ґрунтуватися на психологічних особливостях їхнього впливу на глядача: теплі тони сприяють емоційній залученості, тоді як холодні відтінки можуть підкреслити аналітичний характер матеріалу. Шрифти мають бути читабельними, сучасними і водночас такими, що створюють асоціацію з серйозністю і творчістю телевізійної журналістики.

Особливе значення має графічне оформлення заставок, титрів, плашок, анімаційних переходів між сюжетними блоками. Їхній дизайн має бути не лише естетично привабливим, а й функціональним, полегшуючи сприйняття інформації та організовуючи візуальний простір ефіру. Окрему увагу слід приділити оформленню студійного простору або локацій зйомки: елементи декору, розташування камер, освітлення, кольорові рішення мають бути підпорядковані загальній ідеї проєкту, створювати відповідний емоційний фон і посилювати сприйняття тематичного змісту. Оформлення має сприяти створенню атмосфери, яка відповідає художній природі телевізійної журналістики як мистецького явища, а також забезпечувати комфортні умови для роботи журналістів та гостей ефіру.

Аудіальне оформлення проєкту також є важливою складовою його загального сприйняття. Музичний супровід, аудіоефекти, інтонаційне оформлення голосу дикторів мають відповідати змістовим акцентам і жанровій специфіці матеріалів. Використання авторських або ліцензованих композицій, створення унікальних музичних тем дозволяє підсилити емоційний вплив, підкреслити індивідуальність проєкту та забезпечити його впізнаваність серед інших телевізійних продуктів. Водночас аудіальні елементи мають бути підпорядковані загальній концепції і не перевантажувати сприйняття інформації, а органічно доповнювати візуальний ряд.

Структурно-змістове оформлення телевізійного проєкту передбачає чітку композиційну організацію матеріалу, логічне структурування випусків, продумане використання драматургічних прийомів для посилення художнього ефекту. Сценарій має бути побудований таким чином, щоб забезпечити плавний перехід між різними блоками, логічну послідовність викладу тем, динаміку подачі, яка утримує увагу глядача. Важливим є врахування жанрових особливостей телевізійної журналістики: інформаційні жанри потребують лаконічності і чіткості, публіцистичні — глибини і багатошаровості подачі, аналітичні — системності та аргументованості.

Окрему роль відіграє використання сучасних технологічних рішень — графічних редакторів, відеомонтажу, спецефектів, інтерактивних елементів. Технологічна якість оформлення безпосередньо впливає на сприйняття продукту, формує його професійний імідж і підкреслює відповідність актуальним вимогам медіасередовища. Інтеграція цифрових технологій дозволяє створювати інноваційні форми подачі матеріалу, підвищувати його інтерактивність, залучати глядача до активної участі у комунікаційному процесі.

Оформлення телевізійного проєкту «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» є багатокомпонентним процесом, що вимагає глибокого розуміння як медіаестетики, так і специфіки телевізійної журналістики. Воно має бути спрямоване на створення єдиного художньо комунікативного простору, який забезпечує не лише ефективну передачу інформації, а й емоційно-естетичний вплив на глядача, сприяючи формуванню нової якості телевізійного продукту як виду сучасного мистецтва.

2.5 Технічне і програмне забезпечення

Технічне і програмне забезпечення проєкту «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» відіграє ключову роль у забезпеченні високоякісної реалізації всіх етапів телевізійного виробництва — від підготовки контенту до його трансляції або розміщення на цифрових платформах. Сучасна телевізійна журналістика як форма мистецької діяльності потребує високого рівня технічного оснащення, яке дозволяє реалізувати художній задум, зберігаючи при цьому достовірність подачі інформації, чіткість зображення, чистоту звуку та естетичну довершеність візуального ряду. Технологічна інфраструктура має бути комплексною, інтегрованою та адаптованою до креативного підходу у створенні телевізійного продукту.

У межах технічного забезпечення проєкту особливе місце посідає сучасна відеознімальна апаратура. Використання професійних камер з високою роздільною здатністю (наприклад, 4K або 8K) забезпечує деталізацію зображення, що є критично важливим у створенні естетично привабливого

відеоконтенту. Крім того, знімальне обладнання має включати змінну оптику, стабілізатори, системи керування рухом камери, а також дрони для аерозйомки, що дозволяє досягати художньої виразності візуального ряду. Для реалізації телевізійного проєкту важливо також мати у наявності студійне обладнання: стаціонарні камери, освітлювальні прилади з можливістю регулювання температури світла, мікрофонні системи (у тому числі бездротові), мікшерні пульти для зведення аудіо- і відеосигналів.

Звукове забезпечення проєкту передбачає використання високоякісних мікрофонів (петличних, ручних, конденсаторних), рекордерів, систем шумозаглушення та акустичних екранів. Високий рівень звукового оформлення сприяє формуванню повноцінної аудіальної атмосфери, що є невід'ємною складовою естетичного сприйняття телевізійного матеріалу. Для обробки звуку застосовуються аудіоредактори (наприклад, Adobe Audition, Pro Tools), які дозволяють виконувати монтаж, очищення, тонування, накладення спецефектів та фінальне зведення звукової доріжки.

Монтаж та постпродакшн телевізійного проєкту здійснюються з використанням сучасного програмного забезпечення для нелінійного редагування відео. Найбільш популярними платформами є Adobe Premiere Pro, Final Cut Pro, DaVinci Resolve, Avid Media Composer. Ці програми забезпечують гнучке керування матеріалом, можливість додавання графіки, анімації, кольорокорекції, створення візуальних ефектів, що особливо важливо для реалізації творчої концепції жанрового телевізійного продукту. Для створення комп'ютерної графіки, 3D-анімації та візуалізацій використовуються додаткові програми, зокрема Adobe After Effects, Cinema 4D, Blender, які дозволяють поглибити естетичну складову контенту та підкреслити авторський стиль.

Організація ефіру або онлайн-трансляцій передбачає застосування апаратно-програмних комплексів для живого мовлення, зокрема систем типу OBS Studio, vMix, Wirecast, які дозволяють виконувати багатокамерні трансляції, вбудовувати графічні елементи, інтерактивні блоки, здійснювати запис у реальному часі та транслювати контент на платформи типу YouTube, Facebook,

Instagram, TikTok, що є надзвичайно важливим з огляду на сучасні тенденції споживання телевізійного продукту в діджитал-середовищі.

Особливу увагу також слід приділити цифровим платформам управління медіаконтентом (Media Asset Management), які дозволяють ефективно зберігати, каталогізувати, обробляти і розповсюджувати відео-, аудіо- та графічні матеріали. Такі системи є важливими для оптимізації робочих процесів, особливо у великих проєктах з великою кількістю вихідних матеріалів та учасників команди. Хмарні сервіси та спільні онлайн сховища забезпечують гнучкість у колективній роботі над контентом, дистанційний доступ до матеріалів та безпечне зберігання архівів.

Технічне і програмне забезпечення проєкту «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» охоплює широкий спектр інструментів, які забезпечують професійну реалізацію творчих завдань, сприяють якісному виробництву телевізійного продукту та дозволяють максимально повно розкрити потенціал жанрової телевізійної журналістики як мистецької форми. Грамотне поєднання технічних ресурсів, програмного забезпечення та інноваційних рішень є запорукою ефективної комунікації з аудиторією, підвищення естетичної якості контенту та посилення його впливу в сучасному медіапросторі.

2.6 Зв’язок із творчим доробком (портфоліо)

Зв’язок із творчим доробком у контексті реалізації проєкту «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності» є невід’ємною складовою як концептуального, так і практичного обґрунтування теми, оскільки саме портфоліо дозволяє продемонструвати індивідуальний стиль, рівень професійної майстерності, жанрову багатогранність та глибину художнього осмислення журналістських матеріалів. У межах цього зв’язку розкривається не лише набутий досвід автора, а й його здатність адаптувати власну креативну стратегію до конкретної мистецької форми телевізійного мовлення. Творчий доробок виступає індикатором сформованості авторської позиції, візуальної культури,

здатності до концептуального мислення та інтеграції журналістських стандартів із художніми засобами.

Портфоліо, що формується як результат попередньої професійної або навчальної діяльності, включає зразки телевізійних сюжетів, аналітичних матеріалів, документальних проєктів, студійних інтерв'ю, репортажів, інформаційних блоків, які репрезентують різні жанрові напрями телевізійної журналістики. Кожен із цих матеріалів відображає певний аспект мистецької діяльності: у репортажі домінує емоційно виразна подача й динамічна композиція, в інтерв'ю — драматургія діалогу, у документальному сюжеті — глибина аналітики і візуальне занурення. Таким чином, творчий доробок дозволяє простежити, як саме реалізується ідея жанрової телевізійної журналістики як форми мистецтва, де документальна об'єктивність гармонійно поєднується з суб'єктивним баченням автора та естетикою телевізійного мовлення.

Особливе значення в контексті зв'язку з портфоліо має художньо комунікативна цілісність матеріалів. Телевізійні продукти, представлені в доробку, мають демонструвати усвідомлений підхід до використання візуальних, аудіальних та словесних компонентів у межах обраного жанру. Так, зразки сюжетів мають ілюструвати володіння техніками кадрування, світлорежисури, монтажу, інтонаційного й ритмічного оформлення, що відображає не лише технічну грамотність, а й творчий рівень реалізації журналістських завдань. Портфоліо має свідчити про наявність авторського стилю, який проявляється у виборі тем, засобах візуального оповідання, композиційній побудові матеріалу, а також у здатності формувати емоційний і естетичний контакт із глядачем.

Показовим у межах зв'язку з творчим доробком є також відображення еволюції професійного мислення автора. Аналіз окремих зразків дозволяє простежити, як із часом змінювалася стилістика подачі, ускладнювалася жанрова структура, вдосконалювалися техніко-творчі прийоми, зростала аналітична глибина журналістських матеріалів. Така динаміка підтверджує розвиток професійної ідентичності, здатність до рефлексії над власною творчістю та

відкритість до нових форм подачі, що є необхідною умовою для роботи в сучасному телевізійному просторі.

Важливо також зазначити, що творчий доробок виконує функцію не лише підтвердження теоретичних і практичних знань, а й слугує підґрунтям для подальшої реалізації телевізійного проєкту. Окремі зразки можуть бути переосмислені, розширені або адаптовані до нової концепції, що забезпечує тяглість у творчому розвитку та дозволяє будувати новий медіапродукт на основі вже апробованих підходів. Таким чином, портфоліо стає не лише архівом досягнень, а й живим ресурсом для генерування нових ідей, рефлексії над жанровими можливостями телевізійної журналістики, розвитку її мистецької складової.

Зв’язок проєкту з творчим доробком є органічною складовою професійного самовираження автора та водночас критерієм цілісності, обґрунтованості і перспективності реалізації телевізійного продукту. Завдяки цьому зв’язку проєкт набуває індивідуальності, укорінюється у практичному досвіді та відкриває можливості для творчої інтерпретації жанрової журналістики як одного з виразних різновидів сучасного мистецтва.

ВИСНОВКИ

В ході виконання кваліфікаційної роботи було детально досліджено ключові аспекти побудови відеоряду для інформаційних телевізійних матеріалів, сучасні види та прийоми монтажу, а також створення циклу телевізійних сюжетів із застосуванням різноманітних монтажних технік.

Перш за все, було визначено особливості побудови відеоряду для інформаційних телевізійних матеріалів. Важливим аспектом є те, що інформаційні матеріали, на відміну від художніх, зазвичай мають чітку структуру, де головним завданням є точне та швидке донесення фактів до глядача. Побудова відеоряду в таких матеріалах передбачає використання простих, зрозумілих та ефективних прийомів, таких як стандартні плани (загальний, середній, крупний), стабільний монтаж та чітке дотримання хронології подій. Однак, незважаючи на необхідність простоти, телевізійний монтаж іноді використовує спеціальні техніки для підкреслення важливості чи емоційної складової новинної теми. Завдяки грамотному застосуванню композиційних засобів, таких як монтажні переходи, паузи та деталі, можна не тільки передати інформативне повідомлення, а й сприяти кращому емоційному сприйняттю контенту.

Друге завдання роботи полягало в описі сучасних видів, прийомів і засобів монтажу телесюжетів. У процесі дослідження були розглянуті різноманітні монтажні техніки, які використовуються для створення ефективних та емоційно насичених телевізійних сюжетів. Сучасні методи монтажу включають як традиційні прийоми (лінійний монтаж, нарізка кадрів, слайди), так і нові технології, зокрема цифровий монтаж, використання анімованих ефектів і графіки. Сьогодні все більше тележурналістів і режисерів вдаються до прийомів інфотейнменту, коли у рамках новинного контенту використовуються елементи розважальних передач.

Це дозволяє створювати більш динамічні і привабливі для глядачів сюжети, підвищуючи їх ефективність і доступність для ширшої аудиторії. Проте важливо зазначити, що при використанні таких прийомів необхідно дотримуватися

балансу між інформативністю і емоційним впливом, щоб уникнути перекручування інформації.

В процесі створення циклу телевізійних сюжетів із використанням різних прийомів і засобів монтажу було досягнуто мети, що полягала в демонстрації практичного застосування знань та навичок у створенні новинного контенту. Завдяки ретельно підібраному набору монтажних прийомів, автори змогли створити ефективний та інформативний матеріал, в якому кожен кадр виконує свою роль в побудові цілісної розповіді. Застосування різноманітних технік монтажу, таких як використання контрастних зображень, швидких і повільних переходів, допомогло збільшити емоційний ефект і підкреслити важливість кожної події, що висвітлюється. Важливим моментом є також адаптація сучасних технологій до телевізійного процесу, що дозволяє не тільки оптимізувати час виробництва, а й підвищити якість кінцевого продукту.

Ввиконання завдань роботи дозволило визначити основні принципи і засоби побудови відеоряду для інформаційних матеріалів, але й поглибити розуміння сучасних тенденцій у галузі телевізійного монтажу. Результати дослідження вказують на те, що телевізійна журналістика, зокрема в її інформаційних жанрах, продовжує розвиватися і адаптуватися до нових викликів і потреб аудиторії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Демченко, К. І. Креативні техніки телевізійної журналістики. Харків: ВДХ, 2020. 250 с.

2. Іванова, О. М. Роль телевізійних жанрів у формуванні сучасного мистецького наративу. Київ: Київський університет, 2020. 285 с.

3. Камінська, В. А. Мистецька складова телевізійної журналістики. *Журналістика XXI століття.* 2020. № 11. С. 110-117.

4. Коваль, О. Л. Теорія і практика телевізійного монтажу. Харків: Видавничий дім, 2020. 240 с.

5. Кравченко, А. С. Жанрові інновації в телевізійній журналістиці. *Техніки медіапостановки*. 2019. № 6. С. 118-125.

6. Кузьменко, А. В. Сучасні телевізійні жанри: технології та естетика. *Журналістика і мистецтво*. 2020. № 7. С. 60-68.

7. Литвиненко, О. М. Жанри телевізійної журналістики: досвід та перспективи. *Медіа та суспільство*. 2021. № 3. С. 45-52.

8. Луніна, М. К. Проблеми розвитку телевізійної журналістики як виду мистецької діяльності. *Медіа-технології*. 2021. № 10. С. 56-63.

9. Малишева, Н. С. Жанри сучасної телевізійної журналістики. *Сучасні медіа.* 2021. № 2. С. 85-92.

10. Павленко, М. В. Сучасні технології телевізійної журналістики: від жанру до мистецтва. *Сучасні медіа технології*. 2021. № 8. С. 32-40.

11. Прокопенко, В. В. Телевізійна журналістика як мистецтво: монографія. Харків: ХНУ, 2020. 270 с.

12. Шустер, І. П. Телевізійні жанри: естетика та практика. Медіадослідження. 2020. № 9. С. 73-78.

ДОДАТОК Б
СПИСОК МАТЕРІАЛІВ ПОРТФОЛІО

Інтернет-матеріали:

1. Ти поруч. URL: https://youtu.be/O7PSUAxkMow?si=rwVfdwJTt2fkz5dI

2. ЗНУ – спільнота однодумців, місія яких – розбудова квітучої України. URL: https://youtu.be/hzNI6s4cwnE?si=wikZPKRo6aswZrNk

Декларація
академічної доброчесності
здобувача ступеня вищої освіти ЗНУ

Я, Шкатула Дар'я Ігорівна, студент 4 курсу, форми навчання денної, факультету журналістики, спеціальність С7 Журналістика, адреса електронної пошти ,

– підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота на тему «Телевізійні жанри журналістики як вид мистецької діяльності»

відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлений/ознайомлена;

– заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

– згоден/згідна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата _____Підпис _____студентка Д. І. Шкатула

Дата _____Підпис _____ наук. керівник Ю. В. Костюк

ABSTRACT

Bachelor's thesis topic: Television Genre: Art or a Way of Transmitting Information

Volume of the main text: 24

Number of sources used: 12

The purpose of the work is to study television genres as a form of artistic activity, to determine their influence on modern media art.

To achieve the goal of the study, we performed the following tasks:

1) study the evolution of television journalism genres;

2) interaction of genres with artistic means;

3) determination of the aesthetic and communicative value of television journalism

The object of the study is television journalism.

The subject of the study is television genres.

Formal and substantive characteristics of the project. Include the use of standard journalistic forms and techniques, enriched with artistic elements, such as visual style, editing, musical design, plot dramaturgy and directorial techniques. The connection of television genres with art is manifested in the high level of aesthetic understanding of journalistic materials and their ability to evoke an emotional response in the viewer.

Keywords: television genres, journalism, art, media, aesthetics, creativity, television reporting, interview, documentary film, television production technologies, media culture, creative process.